

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 216 *** SETMANARI POPULAR *** INCA, 8 DE DECEMBRE DE 1912 ***

FESTA DE L'INMACULADA

*Qui en Ella pensa mácula en lo Sol
considera tenebres. (Ramón Luli).*

El primer dels dogmes revelats a n'els homes es el de la Concepció Inmaculada de María. Per convencersen basta obrir el llibre del Gènesis el qual am narració senzilla mos conta la primeria del món, la creació i la caiguda dels nostres primers pares, que dugué com-a conseqüència la pèrdua de gracies naturals i sobrenaturals de les quals la bondat de Deu los havia omplits perque's trasmetessen a la llarga descendencia. Caigueren empero i veren perduda aquella riquesa de gracies; mes beneit sia Nostro Senyor Deu qui alegrá el nostro esperit am la promesa d'una dona que vendria per esclafar la testa superba del dimoni tentador i per alliberarnos de la mort eterna, qu'entrá en el món p'el pecat.

Efectivament veim cumplida tan alta promesa.

Aquella dona era la que destriá en visió apocalíptica el ben amat S. Joan, vestida de sol, tenguent la lluna a sos peus, i enrevoltant son cap dotze estrelles. ¡Era la Verge Inmaculada! Era la nova Eva vencedora de l'antiga serpent, vestida de la blanquíssima vesta de la gracia que la primera per dissort perdé. Era aquella figura triunfal que sigles després duria en revolt i corpriosos millons de pobles, millons de mártirs de casulla vermeya, de verges d'estola blanca i de teòlecs devotíssims i a l'Esglesia matexa que li dedicaria esplèndides festivitats. Era aquella primogènita sortida de la boca del Altíssim abans que cap altre creatura, de la qual nos parlen els llibres inspirats de l'Esriptura Santa.

Encare no existien els abismes i jo era concebuda. «Jo camin els camins de justicia, per la via de la virtut, per enriquir a n'els qui m'estimen i omplirlos de bens». «El Senyor me tengué en el comensament de les seves obres abans que fos feta cosa alguna en el principi».

¡Qué significa aquest llenguatge de l'Esriptura Santa sino el misteri de Maria Inmaculada!

El major dels nostres compatricis, el Beato Ramon Lull, un dels qui publicament més el defensaren, principalment a l'Universitat de Paris, escrivia ja abans que n'Escoto en favor d'aquesta prerrogativa. «De la matexa manera, diu, que Deu assumí la naturalesa humana i no a un homo, axí també el semén del qual fou formada la Benaventurada Verge no prengé pecat de sos pares sino que fou santificada per l'Esperit Sant, el qual prepará el camí de l'Encarnació per la santificació de María, com el Sol prepará el dia per medi de l'Auba». I am no manco forsa dexa entreveure a altres bandes la matexa idea el nostro Doctor de l'Inmaculada. Dins les finíssimes sutileses del seu ingeni i dins un simbolisme propi de l'època anomena Sol a Jesús y Auba a la Verge, diguent: «En l'Auba se passetjava l'amich y mirá lo Sol que eixia y plè de goig començá a cantar dihent: Del llit cast de l'Auro-ra isqué lo meu amat en aquest món; qui en Ella pensa mácula en lo Sol considera tenebres».

I a una altre part confessa que «María es llum y resplandor illuminat e illuminant contra tenebres y pecats, sens defalliment algú».

Altre tant havia dit Sant Agustí quant creya que «per honor del matex Deu el pecat d'origen no devia profanar el sagrari que per la seua Majestat havia escullit». Per consegüent Maria fou inmaculada ja desde el primer instant del seu ser natural.

Luter, aquell desventurat, que després de profanat lo més gran i lo més sant de l'Esglesia catolica, escrigué horribles blasfèmies contra ella, se mostrá vençut per l'evidencia d'aquest privilegi de Maria, i tant que parlant una vegada, inspirat per la recta rahó escrivia: «just era i convenient que la persona de Maria fos preservada del pecat

original, suposat que'l Fill de Deu havia de prende d'Ella la carn que portás el pés dels nostros pecats».

Endemés per esser Mare d'un Deu-homo era impropí que María tengües circumstancies iguals a n'aquella qui va esser la causa de la nostra desgracia sino qu'havía d'esser no solament virtuosa sino més innocent qu'els angels, més inmaculada qu'els lliris de les valls, més blanca que la tefla de la neu, més encisadora que la rosa de primavera.

Molt bé poria afirmar un escriptor parlant de l'Inmaculada, tot inspirantse en aquell principi d'Escoto «Deu pogué fer que María fos concebuda sense pecat, convengué que axi fos, per lo tant ho va fer» que ja n'estam cansats de sentir d' cada dia que per creurer es necessari sacrificá la rahó; milló podria dirse que se la sacrifica per no creurer. La rahó es efectivament qui vos diu: Si Deu ho ha volgut i pogut e-hu ha fet. Negar que no ha pogut seria una aberració, una blasfemia contra la seva omnipotencia; dir que no ho ha volgut seria ofensa a la bondat i amor de tal Fill en vers de tal mare; dir finalment que ni ho ha volgut ni pogut quant ha volgut i pogut infinitament més quant la fe mare seua seria negar a Deu tota sabiduría, tota rahó i tota bondat». Son grans per lo tant les rahons, tan altes les consideracions qu'el més estret raciocini i el sentit comú més vulgar mos obliguen a creure aquesta prerrogativa de María.

Brilli, ido, com diu el llibre de l'Esglesiástic, com l'aubada en mitx de la boira i com la lluna plena en son temps, com l'arc que rellúu entre niguls de gloria i com les roses primaverals. No trobem estrany també que Deu li endressi aquestes bellíssimes paraules. ¡Qu'ets d'hermosa, amiga meua! ¡en Tu no hi ha mácula!

LO COMPTE PELEGRÍ

(Romanç popular)

Petita l'han casada
l'Arciseta gentil,
petita l'han casada,
ni scl's se sab vestir.
Lo Comte va a la guerra
per dexarla engrandir;
set anys la seva mare
be le hi sabrà nodrir.

Al cap de la setena
arriba son marit;

si l'n tusta a la porta:

—¡Arcisa, baxa a obrir!

La triste de sa mare
de promte baxa a obrir.

—¿Qué té doncs l'Arciseta
que no ha baxat a obrir?

—¿Com baxará l'Arcisa,
tant temps que no es aci?

El Rey moro la guarda,
Rey moro Xalandrí.

ell se la'n ha menada
cent llegues lluny d'ací.

—Jo linc d'anà a cercarla
anc que hi sabés morir;

n'iré de portá en porta
captant del pá y del ví,

demanaré l'almoyna
en nom de Jesucrist.

Mare, daume la capa
y'l barret de camí;

vaig a cobrar l'Arcisa
vestit de pelegrí.

Entrant de Morería

ja la'n veu al jardí
del palau del Rey moro,

Rey moro Xalandrí,

La veu assentadeta

afanyada a cusir

ab l'agulla de plata

y lo didal d'or fi.

—Fariau una almoyna
al pobre pelegrí

que vos ve a demanarla
en nom de Jesucrist?

—Torná demá, el bon pobre,

tornau demá al mati,

que anit se fan les bodes

del Rey moro y de mi;

demá seré mestressa

y us podré afavorir,

El Rey se la escoltava

passetjant pel jardí:

—¿Ab qui parles, Arcisa?

¿enrahonas ab qui?

—Enrahon ab un pobre,

un pobre pelegrí,

que me demana almoyna

en nom de Jesucrist.

—Arcisa, fes almoyna

al pobre pelegrí;

no dones una ofrena

ni tampoc un ardit,

parali taula blanca,

feslo entrar tot seguit,

dali menjar y beure

del bon pa y del bon ví,

feslo beure en la taça,

la taça del or fi.

Mentre'l romeu bevia

l'Arcisa fa un suspir.

—¿Que suspirau, Arcisa?

¿Me conexeu a mi?

—¿D'on sab com me nomenen
lo pobre pelegrí?

—Prou que m'ho diu, Arcisa,
l'anell que duys al dit.

—¡Ay Comte, lo bon Comte,
vos sou lo meu marit!

—¿Voleu venir, Arcisa,
voleu venir ab mi?

—Ay Comte, lo bon Comte,
ja fossem pel camí;

anau a l'establia,
triau dos bons rocins.

¡Si el Deu del Cel feya ara
que'l Rey estás dormint!

El Rey n'era a la cambra
y res d'axò sentí.

Lo Rey ix en finestra,
de lluny los veu fugir,

pren l'espassa y al darrera
los en va a conseguir;

mes ells passen una aygua
y'l pont se mitx partí.

—Ara si que ja's leva,
traydor de pelegrí;

set anys que l'he nodrida
del bon pa y del bon ví,

set anys que l'he nodrida
sens podermen servir.

ES GERMÁ Y SA GERMANA

En Jaume y na Bet se trobaven un dia tots
sols a dins ca seua, y cansats de jugar digné
en Jaume: ¡Oh Bet! ¿saps que podriem fer?
Podriem cercar a veure si trobam cualca cosa
bona de ses que ma mare té tan estojudes y
ferém una vega.

—Si pots durmé—li digué na Bet—a una
banda ahont ningú mos puga veure, ja hi
consent.

—Idò bé—respongué en Jaume—aném dins
es rebostet ahont hei ha es formatje y mos
menjarem una pessa d'aquelles petites, ten-
res, tan gustoses.

—No;—digué na Bet—perque sa porta do-
na dins sa clastra y mos hi podrien veure
entrar.

—Idò aném dins sa cuina—contestá en
Jaume—y demunt s'escudeller hei ha un pot
de mè; mos ne posarem demunt una llesca
de pa, y veurás quina cosa més bona.

—Ten en conté—va respondre na Bet—
que se veynada té una finestra que domina
la nostra cuina y ella tot lo dia hei guaita;
pots estar ben segur que totd'una mos veuria.

—Idò bé; ¿saps que farem?—replicá es-
germá—devellarém an es soterrani y allá hei
trobarém pomes hivernenques y mos n'atapi-
rém. Es ben segur qu'allá baix, ningú nat
del món hi podrá veure.

—¡Oh germanet meu!—digué na Bet—
¿creus tu realment qu'hei ha cap lloc ahont po-
guém estar segurs de que ningú mos veu?
¿No sabs tú, qu'allá dalt, an el cel, hei ha un
uy quines mirades atravessen les parets més

gruxades y que veu clar dins les més espes-
ses tenebres? . . . .

En Jaume extranyat d'aquesta observació
va quedá una estona pensatiu, y llavors di-
gué: Tens rahó, germaneta meua benvolguda:
Deu está present per tot; ses seues mirades
mos afinen y mos observen ahont cap uy hu-
má mos podria descobrir. Guardemnos prou,
de cometre cap acció dolenta ni cap pecat!

Na bet tota satisfeta del bon efecte qu'ha-
vien causat les seves paraules dins el cor de
son germá, li va regalá, quant vengué Sant
Jaume, una medalla d'or, ahont s'hi veyá l'uy
de Deu envoltat d'un raig de llum y abaix
d'aquesta imatge s'hi lletgien aquestes parau-
les:

Deu sempre mos veu: ¡alerta!

F.

Sobre - noms d'Inca

Cristo, Deu, Papaliá,
Endreva, Borreta, Mina,
Politxones, Seuveljina,
Denussa, Botet, Recá.

Rêtxa, Monjo, Ballaròt,
Caparró, Batle, Guixeta,
Mametes, Mon, Xamarreta,
Rinya, Gualêt, Capellòt.

Seriòl, Pototxo, Lau,
Rua, Camell, Cox, Tirona,
Gené, Pentina, Cagona,
Salero, Macip, Nas, Blau.

Llarg, Xegarro, Menorquí,
Busca, Bollota, Cortana,
Ceba, Silvestra, Escolana,
Beato, Vert, Xalandrí.

Rovey, Barrotes, Cayént,
Colom, Roig, Batlêt, Poteta,
Mossa, Tenra, Colometa,
Punta, Estrella, D'Orient.

Plora, Frare, Ramonêt,
Pilos, Fidevé, Domingo,
Santiani, Xèco, Ringo,
Papex, Sereno, Coxêt.

Bel, Ayneta, Margalit,
Sopa, Bosc, Fidèu, Teuleta,
Pilota Poma, Galleta,
Mèlla, Xéma, Gerepit.

Toquêt, Música, Violí,
Ribera, Blay, Beuliveta,
Ventura, Xato, Banyeta,
Ponsêt, Collforti, Marquesí.

Majoral, Guixa, Brunêt,
Esparté, Triquêt, Rahona,
Garrlga, Perdiu, Corrona,
Corritjola, Nyam, Corpêt.

Poquêt, Llaneta, Caròl,
Caná, Llampayes, Serró,
Pistola, But, Safinó,
Pilda, Taleca, Serol.

Teularêt, Coixé, Pelat,
Vella, Genestra, Pinoya,

Pinét, Galteta, Margoya,
Xeringa, Costa, Salat.

Gori, Xilles, Guittarré,
Majoral Pere, Caneta,
Gari, Metzara, Porreta,
Pètlo, Maievêt, Misté.

Barraquè, Pastó, Gelós,
Llumeta, Estampa, Torera,
Florentina, Carbonera,
Magranyá, Gitano, Ros.

Misseta, Quét, Vicentó,
Gèni, Reminxo, Brusqué,
Sana moxos, Galliné,
Boqueta, Bresca, Marió,

Continuará.

LA SITUACIÓ VITI-VINÍCOLA A FRANSA

Actualment se coneixen los resultats de las *declaracions de cullitas* dels principals departaments vinícolas meridionals.

D'aquestos informes se deduïeix que la producció en certas comarcas ha sigut major de lo que's va creure en un principi.

Segons dits datos estadístichs l'*Hérault* figura ab un rendiment de 14 milions; lo *Gard*, ab 4; l'*Aude*, ab 5; y'ls *Pyrenées Orientales*, ab 2 y mitj a 3; en total 25 milions d'hectòlitres.

Lo resultat oficial de la cullita no s'ha publicat encare.

Apesar de las anteriors noticias sobre la present producció, los preus dels vins se sostenen fermes. Molta part de l'actual cullita se troba en mans del comerç.

Los mercats permaneixen animats; pero'ls negocis tractats son menos numerosos.

La situació dels principals mercats es la següent:

Hérault.—Los preus continúan fermes, ens care que las tranzaccions son menos importants. Aquells oscilan entre 23 y 30 franchs l'hectòlitre segons grau y classe.

Aude.—En aquestos mercats s'han tractat alguns negocis importants, entre 23'50 y 28 franchs segons grau y calitat.

Gard.—La *Societat Central de Agricultura*, comunica'ls següents preus: *Aramon*, de 22 a 24 frs.; *Montagne*, de 24 a 26 frs.; *Costières*, de 28 a 30 frs.; y rosats, de 25 a 28 frs.

MERCAT DE CETTE.—Han sigut bastant importants los arribos de vins espanyols per aquest port. Los molls se veuhien ocupats per numerosas partidas, que se retiran ab certa pressa.

Los preus de nostres caldos continúan sense grans variacions entre 31 y 33 frs.

La majoria dels vins importants son nous y sa graduació varia entre 11 y 12 graus, tenint bastant color.

De Grecia han arribat també bastantas partidas.

Lluís Arizmendi.

15 Novembre 1912.

(Art del Pegés).

Teadures d'or

ELEGID BUENAS ESPOSAS

Ante todo, que la elegida sea buena y perfecta cristiana.

¿Os casasteis con una cara? os encontráis con una cara cuando os hacía falta un carácter.

¿Os casasteis con un cheque de Banco? os encontráis con un montón de valores, cuando lo que os hacía falta era un montón de virtudes.

¿Os casasteis con una joyería ó con una percha de vestidos ó con un racimo de cascabeles? os encontráis con un censo de por vida y un vacío sonsonete que os cascabelea día y noche la cabeza.

Alí ¿qué vais á educar? Se educa á una mujer; pero á una cara, á un billete de Banco, á un maniquí de trajes, á un manojó de cascabeles no se le puede educar de ninguna manera.

Escoged bien la compañera de toda vuestra vida, la cooperadora de vuestra existencia. Buscad una que sea verdadera mujer, y que esté ya por su madre bien educada, no sea que no podáis educarla vosotros, ó por lo menos que sea capaz de educación.

Y no os dejéis engañar, ni os lancéis á ciegas á un acto que necesita toda vuestra reflexión. Ya sabéis lo del poeta:

El hombre debe rezar
cuando va al mar una vez,
cuando va á la guerra dos,
y cuando se casa tres.

V. U.

Escapulons

Convidament.—Els senyors Qufes y Oficals del Regiment d'Inca número 62, han tengut l'atenció d'invitarnos a les misses qu'en honor de la seua excelsa Patrona, la INMACULADA CONCEPCIÓ y en sufragi dels seus Companys difunts celebrarán a la iglesia de Sant Domingo, els dies 8 y 9 d'aquex mes a les deu del matí.

Agraim la deferencia.

Vellada literaria.—La Congregació Mariana de joves d'Inca, está organisant una festa literaria en honra de la seua Patrona, Maria Inmaculada, pe'l dia 15 d'aquex mes que tindrà lloc a n-el saló del Circol d'Obrers Catòlics.

En dit acte donará una conferencia sobre propaganda catòlica nostro colaborador D. Josep Font y Arbós, incansable trabajador de la bona causa.

També s'espera que vendrá a pendrey part Mossen Francesc Sitjar, que tots coneixem per la seua eloquent oratoria.

—D. Ignaci Figuerola de la tenda de Sant Josep de Palma, mos participa que en el sorteig verificat dia 2 del actual dels dies líabils del mes passat de Novembre ha correspost al dia 30.

Registre Civil

Primera quinzena de Novembre

NAXAMENTS

Dia 1.—Arnau Mateu Seguí, fiy d'Antoni y Isabel.

Dia 2.—Apolonia Vallespir Llabrés, fya de Miquel y María.

Dia 3.—Magdalena Seguí Martorell fya de Francesc y Catalina.

—Bartomeu Ensenyat y Estrany, fiy de Bartomeu y Ayna.

Dia 4.—Bartomeu Prats Terna, fiy de Miquel y Juana.

—Bernat Pascual Ramis, fiy de Pere Andreu y María.

—Antoni Janer Llinás fiy d'Andreu y Maria.

Dia 12.—Margalida Genestra Ferrer, fya d'Antoni y Catalina.

Dia 14.—Joseph Genestra Amer, fiy de Joseph y Clara.

—Llorens Ramis Rosselló, fiy de Pau y Ayna.

—Gabriel Llaneras y Llabrés, fiy de Gabriel y Francisca.

Dia 15.—Rafel Gayá Corró, fiy de Rafel y Catalina.

—Joan Rosselló Rubert, fiy de Juliá y Margalida.

—Refel Estrany Martorell, fiy de Joan y Catalina.

—Ramón Soler Quetglas fiy d'Antoni y Catalina.

DEFUNCIONS

Dia 8.—Jaume Ferriol Marqués, fadrí, de 32 anys.

Cronicó d'Inca

Dezembre de 1912.

Dia 1.—La festa patronal que'l Circol d'Obrers celebra, resulta solemníssima. La comunió general es estada molt concorreguda de socis y joves com pocs anys s'havía vist.

A l'ofici major se cantá la partidura d'En Perossi *Corpus meus*. . . y el Rnt. P. Atanassi de Palafrugell, Superior de Caputxins, fe un magnífic panegíric de la Sagrada Familia.

Va esser una novetat que la Junta Directiva y demás socis anassen de la casa social a la Iglesia en corporació acompanyats de sa música del Sr. Rotger.

El vespre tengué lloc l'acostumada vetlada literaria. Abans de comensar aquesta, la música eczecutá algunes tocadés a n-el portal de la Societat.

Presidí la festa el M. I. Mossen Josep Miralles, Canonge, acompanyat del P. Superior de Caputxins, el Presi-

dent de la societat D. Joan Pieras, Mossen Miquel Llinás, el Vice-President de la Caxa Rural, Mestre Miquel Ferragut y el Secretari de la societat En Miquel Pujades.

Lo més digne de mencionarse de la vetlada son les conferencies y la part musical.

Una partida de ben afilades veus cantaren *Caridad y Esperansa* d'En Rossini y el *Coro de locos*, ab acompanyament d'armonium a càrrec de D. Joseph Aguiló, Seminarista y de piano p'el Sr. Vicens.

El P. Atanassi, en son discurs, parlá dels fins del Circol. Economic: fent veure que'ls ahorros que'l obrer associat fa en la caxa social, dificilment los faria aislat a casseva. Religios: demostrant que'ls redentors que s'han axecat del obrer son falsos y a més de falsos impotents. Un llibertador, digué, per esser tal, deu esser innocent y no criminal; no deu estar esclau dels vicis y desordes que vol redimir en sos altres.

Un redentor deu esser universal y posseir una doctrina salvadora: qualidats que solsament té l'Iglesia, baix quina direcció está el Circol per cumplir el seu fi religiós, que dona la pau a la familia y a la societat.

El bon caputxinet sentí molts d'aplausos que a voltes partiren de la Presidencia.

El Canonge Miralles fé un discurs sobre la bona premsa que durá devers set quarts d'hora (y no un discurs de gracies com ha dit un periòdic). Digué tantes coses bones y erudites que després d'haver borronat algunes quartilles per ferne una mica de resumen, trobam que no es propi d'aquest *crònicó*, y hem farem capitol apart per un altre número.

Tots els números de sa vetlada foren aplaudits.

El Sr. Consiliari, Mossen Tomás Mora no prengué part activa en la festa a causa dels malalts de sa familia, en particular de la dolencia de s'amable

germana Magdalena a na qui desitjam un pronté y felis restabliment.

Dia 2.—Un tay de picapedrers torna comensar a fer feyna a les obres del Corté per haver enviat el Govern trenta mil pessetes solsament pels treballs que se puguen fer durant el present mes de dezembre.

FUNCIÓ RELIGIOSA

Demá, festividat de l'Inmaculada Concepció a la iglesia de Sant Domingo, a les 6 de vespre, se farà una funció mariana consistint en rosari, exercissi del dia 8 cantat solemnement, sermó pel Pare Atanassi de Palafrugell processó y salvé cantada.

Tots els feels cristians poden guanyar indulgencia plenaria assistint a la processó.

Els confreres del Roser a més de l'indulgencia dita ne poden guanyar un'altra per la funció general.

Els militars qu'han de fer dir una missa a sa Patrona a n-aquella iglesia l'han adornat maravellosament ab flors, llums y trofeus.

CASA VENAL

Hi ha una casa ab corral venedissa qu'está a n-el carré de la Gloria n.º 28, propietat de Rafel Beltrán Truyol.—Inca.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS HECHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Ametlers de Planter

DE SUPERIOR CALITAT

BARTOMEU FIOU (a) Serra

Posada de Lluch.-INCA!

De Temporada

DIETARIS pera l'any 1913 que contenen guies de Madrid, Barcelona, Valencia, Sevilla y Palma de Mallorca.

ALMANAC Bailly Bailliere pera 1913.

BLOCS del Santissim Rosari, del Cor de Jesús, de Sant Antoni de Padua, Relligiosos Comuns.

PLAQUES per dits blocs tant hermosos que un no sap quin triar.

AGUINALDOS per felicitar per les festes de Nadal, ab lo texte imprés qu'es vulga.

LLIBRES RETXATS de tota modelació, ab enquadernació forta y económica.

CARRÉ DE LA MURTA 5, INCA

SE ALQUILA

Una casa con muchas abitaciones, jardín, cochera y agua en abundancia, tanto potable como para el riego. —Darán razón en la imprenta del semanario Ca-Nost

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES SAN JOSÉ

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
INCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

SASTRERIA. CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercería—Sedería—
Laneria—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRCIO FIJO